

Posamezne številke:
Navadno Din — 75,
ob nedeljah Din 1—

„TABOR“ izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri s
datumom naslednjega dne ter stane
mesečno po pošti D 10—, za in-
stemativno D 18—, dostavljen na dom
D 11—, na izkuzice D 10—,
inzerati po dogovoru.

Naroča se pri upravi „TABORA“
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Polnina dnevnika — 1 Din

Čena dnevnika št. 1 Din

TABOR

Posamezne številke:
Navadno Din — 75,
ob nedeljah Din 1—

UREDNIŠTVO se nahaja v Mar-
iboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nad-
stropje. Telefon inštorit. št. 27.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje. Tele-
fon št. 24. — Št. 15 postojenosti
odnos št. 13. 321.

Va naročila brez denarja ne so-
učajo. — Reklamni se ne vrnejo.

Naslov

Maribor, sreda 10. februarja 1926.

Leto: VII. — Številka: 32.

BORZA

CURIH. (Avala). 9. februarja. (Izv.)
Beograd 9.145, Paris 19.20, London 25.25,
Newyork 519.—, Milano 20.90, Praga
15.365, Wien 73.05, Budapest 726, Berlin
123.60, Varšava 70.50, Bukarešta 2.255,
Sofija 3.65, Atena 7.75, Bruselj 23.57.

Današnji dan v skupščini

Govor posl. Smodeja. — Radikalni voditelj Dragović odgovarja Ko-
rošču in Smodeju. — »Dokler bo kak Srb v državi, ne bo avtonomije ali
federalizma!«

BEOGRAD, 9. febr. Današnja skup-
ščinska seja se je začela ob devetih do-
poldne. Prvi je govoril klerikalni po-
slanec Smodej. V svojem govoru je
napadal vlado, da v skupščini nič ne de-
la in je povdarjal, da spričo tega poslan-
ci zelo težko kontrolirajo njeno delo,
kakor jim to velela parlamentarna dolž-
nost. Dejal je tudi, da se ministri obda-
jajo z žandariji, radi česar ni mogoče pri-
ti v njihovo bližino.

Posl. Smodej je govoril obsežno tudi
o gospodarski krizi, o krizi industrije
ter o velikih davčnih bremenih.

Za njim je povzel besedo radikalni
poslanec Milutin Dragović. V glav-
nem je odgovarjal na izvajanja dr. Ko-
rošca in Smodeja. Naglasil je zasluge, ki
jih imajo radikali za ustvaritev sedanje
države in rekel, da je treba vpoštovati
da srbski kmet še vedno ni prebolel vseh
vojnih posledic. Dragović je priporočal
slovensk. klerikalcem, da naj se ne do-
tkajo starih ran, da ne povzročijo še večje-
ga gorja. Dalje je dejal govornik:

Klerikalci sedaj nastopajo na vso
moč proti radikalom; ko pa so bili v

vladi, je izjavil dr. Korošec na nekem
banketu, da je radikalna stranka du-
ševna voditeljica, ki se okoli nje zbirajo
druge stranke kakor otroci okoli matere.
— V nadaljnjem je Dragović pobijal
federalističen in avtonomistič. program
SLS in povdarjal, da izvršitev te-
ga programa tako dolgo ne bo mogoča,
dokler obstoja v državi kak Srb.

Zanimivo je, da je Dragović v svojem
govoru očitati Radiću, da skuša ustano-
viti razredno stranko. Dragovićev go-
vor so klerikalci čisto prekinjali z ži-
vahnimi medklici, tako da je bil potek
precej buren. Ker je Dragović kritiziral
tudi politiko Ljube Davidovića in trdil,
da je podpiral protidržavne elemente,
se je po njegovem govoru oglasil k be-
di posl. Agatanović. Nato je bila seja
zaključena.

Prihodnja seja se bo začela jutri ob
devetih. Govoril bo Svetozar Pribičević.
Njegov govor pričakujejo parlamentar-
ni krogi s posebno pozornostjo, ker bo
sigurno v zvezi s trenutenim političnim
položajem.

Dr. Korošec se je razšel z Davidovićem in Spahom

Sedanja situacija se ne more držati. — Kakor radikali, odklanjajo tudi
Davidovičevci federalizem.

BEOGRAD, 9. februarja. Za jutri
pričakujejo g. Stjepana Radića. Z nje-
govim prihodom v Beograd se bodo
najbrže razčistili dosedanja napeti od-
nosi med radikali in radičevci.

Radikali so zavoljo vladne krize
hudo v skrbeh, ker še niso našli na-
domestila za Radića in radičevce.
Njihovo koketiranje na levo in des-
nico je bilo doslej brezuspešno. No-
bena stranka noče pod sedanjimi raz-
merami ponuditi radikalom oporo.
Davidovičevci bi bili voljni podpirati
radikale pri izglasovanju budžeta,
vendar pa le tedaj, če bi bila nova

vlada sestavljena brez Pašića. Zdi se,
da se radikalom ni posrečilo, da bi si
pridobili del radičevcev za to, da bi
glasovali za proračun in proti Stjepa-
nu Radiću.

Najnovejši dogodek, ki se v politič-
nih krogih živahno komentira, je raz-
pad ožjega opozicijskega bloka (Da-
vidović, Korošec, Spaho). S svojim
včerajšnjim govorom je dr. Korošec
pretrgal ožje vezi z ostalimi zavezni-
ki. Davidović je izjavil, da ne bo ni-
koli za federalizem ter da se sedanja
situacija ne more držati.

Srednješolski profesorji proti Radiću

BEOGRAD, 9. februarja. Glavni
odbor Proforskega združenja je imel
danes sejo, na kateri je protestiral zoper
izjave, ki jih je podal prosvetni minster
Stj. Radić na svojih zadnjih političnih
zborovanjih in ki se tičejo našega sred-
njega šolstva. Na seji je bilo sklenjeno,
da se bo v posebnem memorandumu

ostro obsodilo Radićevo stališče. Spome-
nica se bo predložila vladni in skupščini.
Sklicani bodo tudi protestni shodi.

Ostra zima na Švedskem.

STOCKHOLM, 8. februarja. Zima na
severnem Švedskem se je v zadnjih dneh
nezasišano poostila. V okolici Piteje
je kazal toploter 60 stopinj Celzija pod
nilo.

Dnevna kronika

Kako je Češkoslovaška ure- dila jezikovno vprašanje

Kakor znano, bivajo na Češkoslovaš-
kem velike narodne manjšine. Posebno
močni so Nemci, ki štejejo čez 2 milijona
in pol ljudi. Najtežje vprašanje, ki ga
je v zadnjem času reševala čsl. vlada, je
vprašanje državnega jezika. Doslej je
bilo to prilično neurejeno in državni u-
radi v nemških pokrajinah so uradovali
nemško. Radi neenotnega postopanja so
nastajali težki spori, ki so imeli velik
vpliv tudi na politične odnose med Čehi
in Nemci. Posebno važno pa je bilo
vprašanje na Slovaškem, kjer so Mad-
žari spričo pomanjkanja slovaške inteli-
gence še vedno izigrali državne inte-
rese. Čsl. vlada se je odločila, da stori
konec vsem homatijam, ki so izvirale iz
tega in da vsi tudi narodnim manjši-
nam zavest, da bivajo v Češkoslovaški

republikli. Sicer je obstojal zakon o dr-
žavnem jeziku že od l. 1920, bil pa je
tako nepopoln, da ga je morala vlada te-
meljito preurediti, kar je storjeno z na-
redbo z dne 3. februarja.

Naredba vsebuje natančne določbe o
uradovanju sodišč, službenih zavodov,
podjetij in organov. Le-ti morajo povsod
uporabljati češkoslovaški državni jezik.
Pripadniki manjšin pa lahko uporabljajo
svoj jezik, če bivajo v okraju, ki šte-
je po zadnjem ljudskem štetju čez 20%
prebivalstva z manjšinskim jezikom. Vsi
državni nameščenci morajo znati držav-
ni jezik. Uradni jezik samoupravnih te-
les določajo občinski odbojniki sami; v
občinah, kjer ne biva čez 20% manjšin,
je češčina tudi občinski uradni jezik. Če
pa bi se zgodilo, da bi v kateri občini,
kjer biva 50% češkega ali slovaškega
prebivalstva, sklenil občinski zastop, da
službeni jezik občine ni češkoslovaški,
se tak sklep razveljavi. Občine, ki imajo

vsaj 3000 prebivalcev, morajo nastaviti
najpozneje tekom 3 let vsaj enega urad-
nika, ki obvlada državni jezik.

Vladna naredba je izzvala v vsej čsl.
državi živahen odmev. Češki in slovaški
tisk naredbo odobrava in ugotavlja, da
ima pomirljiv duh. Samo ob sebi se ume,
da ima narod, ki je ustvaril to državo in
je tudi njen nositelj, pravico in celo
dolžnost, da da svojemu jeziku tisto me-
sto, ki mu gre. Nemški tisk seveda na-
pada odredbo, vendar pa bolj naglašajo
njen političen značaj, ker nazadnje tudi
Nemci sami spoznavajo, da se dosedanja
upravna praksa, ki je bila v nemških
krajih izključno nemška, ni mogla več
držati.

—□—

— Dr. Korošec kot federalist. Včeraj
smo zabeležili med brzojavnimi vestmi,
da se je po dolgem molku v beograjskem
parlamentu oglasil k besedi dr. Korošec.
Njegov obširen govor je vplival senza-
cionalno, ker je razdražil in vlado i osta-
lo opozicijo. Dr. Korošec se je iz avtono-
mista pretvoril v federalista, kar je iz-
zvalo pri davidovičevcih velik odpor in
je moral g. Korošec pomiriti g. Davido-
vića z izjavo, da je pogojno tudi za ši-
roke samouprave. Svoj federalizem pa
utemeljuje dr. Korošec na prav jezuit-
ski način: Radić je kot prosvetni mini-
ster in predstavitelj druge vladne stran-
ke na svojih »poteštevijah« po Dalma-
ciji govoril tako, kakor da se pripravila
revizija ustave v federalističnem praveu
in je izročal narodu, ki je odobral idejo
ustavne revizije, kraljeve pozdrave. Dr.
Korošec je sedaj spretno prijel Radića
za besedo in udaril tudi po radikalih,
češ: Ako trpite Radićev federalizem, bo-
ste prenesli tudi našega, zato pa nas
sprejmite v vlado in izvedimo revizijo
ustave! Seveda se sedaj i radikali i radi-
čevci otrsajo dr. Korošca, a ker se ga
branijo tudi ostale stranke, mu preosta-
ne v parlamentu samo še skupina Barala
et consortes. Pikantno je, kako poroča
o Koroševem govoru radičevski »Jutar-
nji list«. Navajamo samo poglavitne,
masne naslove: »Korošec upropašča
Slovenijo, Slovenska ljudska stranka u
desperaciji«. Nevjerojatan napadaj Ko-
rošev. So se pač hudo poboljšali, go-
spodje konfederalisti v Zagrebu, ali boji-
mo se, da bodo spričo Pašićeve molče-
nosti in Radičeve zgovornosti že kmalu
še bolj kričeče odobraval Korošev fe-
deralizem. Vsekakor je politika, ki se
kuha v radičevski kuhinji, precej po-
dobna klerikalni brozgi in kdo ve, če ne
bodo gg. vse skupaj pojuznili.

— Praški Marijin kip in »Slovenski
Gospodar«. Zadnji »Slovenski Gospodar«
agitira za klerikalni tisk s člankom
»Apostolstvo tiska«. Tu tudi omenja Ma-
rijin kip v Pragi, ki je stal na 18 m vi-
soki sohi in pravi, da so ga dali brez-
verci dne 18. decembra 1918 podreti, da
pa bo »po srečno uspehli volitvah« zopet
stal. Stvar je napisana tako, kakor da
»brezverci« na Češkem rušijo Marijine
kipe zato, ker so Marijini — in da se ne
bo to dogajalo tudi na Slovenskem — se
priporočajo, naj kmetje naročijo — kle-
rikalne liste, kajti Marijini kipi so od-
visni od »srečno uspehli volitve«. Da pa
si bomo bolj na jasnem, naj zabeležimo,
da včerajšnja praška vest poroča slede-
če: »V odseku za šolstvo in bogočastje
praškega mestnega sveta se je predlagalo,
da naj se na Staromestskem namē-
sti, ondi, kjer je stala Marijina soha,
vzida sledeč napis: »Na tem mestu je
stala soha, ki jo je postavil Ferdinand
III. l. 1650 v času, ko sta Dunaj in Rim
premagala husitski češki narod. V dneh
osvobojenja dne 2. novembra 1918 jo je
češki narod porušil, ker je videl v nji
znak svojega trpljenja in suženjstva.«
Tako sta se tedaj srečali dve vesti....
Morda bo vest iz Prage podučila pisca o
apostolstvu »Slov. Gospodarja«, da je
bila Marijina soha v Pragi odstranjena
radi tega, ker je habsburški vladar ne-
sravno zlorabil Marijino ime in v znak
zmage nad Čehi postavil sredi njihove
prestolnice — Marijin kip. Čehi tedaj ni-
so odstranili verskega simbola, temveč
političen simbol. Toda Ferdinandov duh,
ki je zlorabljal Marijo za politiko, še
živi in tudi na Slovenskem ga imamo
povno. Tudi pisec »Gospodarjevega« član-
ka je zaražen od njega, ko pravi, da se

KOSTUMNA PRIREDITEV V VELIKI GÖTZOVI DVORANI

bo Marijin kip znova postavil »po sre-
čno uspehli volitvah«. Ne pobožnost, am-
pak volitve naj stavijo Marijine kipe!
Tako si je mislil tudi Ferdinand III. in
sicer ni poznal volitev, pač pa vojno.
Češki rodoljubi, ki niso bili tega mnenja
so sedaj »brezverci«.

— Klasična politična izjava. Včeraj
se je vrnil v Zagreb g. minister Stjepan
Radić. Ko ga je neki novinar vprašal,
ali je res vlada v krizi, je odgovoril: »To
je oslarija i ništa više. Vo hode rogovi-
ma, a konj udara kopitama. Ostavke
vlade nema niti če je biti.« Vedno v se-
ljačkem duhu! Doslej so naši ministri v
situacijskih izjavah premalo upoštevali,
da smo agrarna država. Odslej, — eoce,
Radić docet!

— Radičevci pred razcepom. Kakor
poroča »Vreme«, so v zadnjem času zelo
narasla notranja nasprotja v radičev-
skem klubu in grozi stranki razcep v
dve skupini. Ena bi se oklepala Stj. Ra-
dića, druga pa bi navezala stike z zaje-
dnicarji.

— »Naročita politična strana« v za-
grebškem »Jutarnjem Listu«, ki je svoj
čas skovala RR-sporazum je zopet sto-
pila v akcijo. To je znamenje, da se stav-
ba sporazuma »lulja«. Pravi, da bi bil
zločin, še dalje molčati in zadrževati kri-
tiko. Ostro napada Pašića in Stojadinovi-
ća. RR je v razslu in »naročita stra-
na« prihaja prepozno.

— Italijanske knjižnice v Dalmaciji.
Pred kratkim je izdala fašistovska vse-
učilišna narodna federacija pod geslom
»Alere Flammam« poziv na vse Italijane,
da prisokočijo na pomoč Italijanom. »ki
še ječijo pod tujim jarmom na drugi
obali Jadranskega morja«. V otvoritve-
ni seji zbornice je Duce (Musolini) iz-
javil, da se morajo spoštovati dogovori,
da se pa ne more ustaviti zgodovine na-
rodov. Da se dela ta zgodovina, da bodo
resnično vredni, zato je naša naloga, da
skrbimo, da ne izumre italijanski duh
Dalmatincev. Najbolj učinkovito sred-
stvo v to je vzbuditev knjižnic, ki so da-
nes zaprte radi pomanjkanja knjig. V
imenu Dalmatincev, ki brezmočni mora-
jo zapustiti svojo deželo, kjer so videli
tjuno soldatesko kako je uničila Benaške-
ga leva na stoletnih stolpih, ki ga je ču-
vala celo Avstrija simbol pretekle civi-
lizacije, ki ne bi smela več oživetiti, kli-
čemo mi polni vere, ki ne ugasne, za-
trdno prepričani, da bodo pomagali vsi,
ki so preživeli in čutili bol Dalmacije!
Dajte knjige Dalmaciji, dajte ji sred-
stvo, da ne izumre ljubezen do italijan-
ske domovine v srcih mladih Dalmatin-
cev, dajte jim čutiti, da niso prepuščeni
samim sebi in z večjo vero in z večjo
ljubeznijo bodo lahko nadaljevali boj
do zmage, ki jim ne more biti iztrgana.
— Tako govori predsednik italijanske
vlade, ne ozirajoč se prav nič na Beo-
grad. Kako pa govore odločilni možje v
Beogradu, še je v vprašanju življenjski
interes stotisočev našega naroda pod
Italijo!

— Autoomnibus-promet. (Shod v št.
II, 11). Na splošno zahtevo šentiljskih pre-
bivalcev se bo vršil v tej zadevi v nede-
ljo 14. t. m. ob pol treh popoldne v go-
stilni »Pri lipi« (Anton Vračko) shod.
Želeti je, da se tega zelo važnega shoda
udeležijo vsi tamkajšnji interesi.

— Skorajšnji zračni promet med Za-
grebom in Beogradom. Beograjski aero-
klub z verno pripravlja vse potrebno
za čimprejšnjo vpostavitve zračnega pro-
meta Zagreb—Beograd. Črta, ki je vzeta
za promet v pošte, meri 380 km. Vožnja
bo trajala 2 in pol do tri ure. Prevažale
se bodo osebe in manjše pošiljke. Pro-
metno službo bodo vršili 4 aeroplani. —
Računajo, da bo ta prva jugoslovenska
zračna črta stavljena v promet najka-
sneje do poletja.

Mariborske vesti

Maribor, dne 9. februarja.

— Iz Avstrije. Dunaj je dobil svojo panamo: o glavnem uredniku socialističnega dnevnika »Der Abend« Colbertu se je razkrilo, da je izsiljeval ob bogatih ljudi denar pod grožnjo, da bo v listu razkril njihove skandale. Tako se trdi, da mu je banka Siegmund Basel nakazala 2 milijardi kron. Aretirani Colbert taji, vendar pa postaja škandal vedno večji, ker prihajajo na dan nova razkritja. — Delegacija avstrijskega delavstva je zaprosila sovjetske kroge, da dovolijo avstrijskim delavcem naselitev v Rusiji. — Pri občinskih volitvah v Celovcu so dobili združeni velenemci in krščanski socialci 21 mandatov, socialisti 3 in komunisti 1 mandat.

— Energičen nastop Kemal paše proti branilcem fesa. Iz Carigrada poročajo, da je bila 4. t. m. izvršena smrtna obsodba nad dvojico hodžev, Atifom in Rizom. Ki sta bila obsodena na smrt radi propagande proti uvedbi klobukov in za nadaljnjo nošenje fesov. Kemalpaša torej zelo energično izvaja reforme v turški republiki.

— Nova revolucija na Portugalskem je izbruhnila minole dni, a je bila takoj udušena. — O vzrokih revolucije se doznava, da so vojaški uporniki hoteli vredi režim in sestaviti novo vladu, ki bi revidirala ustavo.

— Pri občinskih volitvah v Celovcu dne 7. t. m. so se združili velenemci s krščanskimi in tako dobili večino proti soc. demokratom.

— Spor med Mussolinijem in Farinacijem. Preko Londona se doznava, da je nastal med Farinacijem, glavnim tajnikom fašistske stranke, in Mussolinijem oster spor in da je ogrožena enotnost fašistske stranke. Farinacci bo najbrže zamenjan, kar bi pomenilo čiščenje v ekstremnih vrstah.

— Ford snuje nov jekleni trust. Iz Washingtona poročajo, da snuje avtomobilski kralj Ford nov jekleni trust. Katerega delniška glavaica bo znašala 250 milijonov dolarjev, a sestavili ga bodo najuglednejši proizvođački jekla. — Ford, ki kakor je znano, ne oddaja blaga na kredit, je sklenil z Rusijo pogodbo za 12.000 Fordson-ovih traktorjev (v soboto so ga razkazovali pred »Zadružno banko« v Mariboru, ki morajo biti plačani šele po enem letu).

SDS.

Občni zbor krajeve organizacije IDS v Podredu se je vršil 2. t. m. Pristopilo je 5 novih članov in jih šteje organizacija sedaj 30. Odbor se je izvolil po večini stari s predsednikom Miha Kušl in tajnikom Maksom Kosom in nam je porok, da bo organizacija letos zopet napredovala. V kratkem priredi gospodarsko zborovanje.

Narodno gledališče

REPERTOAR

Torek 9. febr. »Zlatni meščani« ob 20. uri. Ab. A. (kuponi).

Radi renoviranja odra za izdelavo zbočnega horizonta, ki se bo prvič razil pri vprizoritvi »Hapea Jerneja«, ostane gledališče do sobote zaprto. V soboto pa se vrši premijera Milčinskega, žaloigra »Cigani«.

Ada Negri.

Drugo življenje

Francésketa je bila jako majhne rasti, a lase je imela redke in slabe, le oči so ji bile velike in sijne. Trepalnice se niso nikdar zapirale; niti tedaj ne, kadar je spala. Toda nosnice, kot brezkrvnih usten in mišice so bile jako gibljive; govorile so več kot usta. Sicer je jako nerada govorila.

Doraščala je v oskrbi ravnodušnega očeta in sbačene matere ter živila popolnoma zase. V šestnajstem letu se je poročila proti lastni volji z debelim Bernardinom Mandrijem, živinskim trgovcem, človekom, ki je moral vsakega dne popuščati hlačni fermeni. Že takrat se je odtegnila družbi in živila sama zase. Sicer njen mož ni bil slab človek. Ni mu bilo mar za druge ženske, ni ji očital, da mnogo porabi. Tako sta tudi njegovo oče in njegov ded postopala s svojima ženama; tako in nič drugega.

Toda plavalaska je z vsakim letom postajala slabotnejša in bledejša. Izvrševala je vsa hišna opravila in bila, kakor se je zdelo, daleč od vsega, kar jo je obdajalo. Bernardone je čestokrat pripeljal v hišo vesele prijateljice, s katerimi je, kramljajoč o trgovini, praznil kozarce in vrče najboljšega vina. Z vinom jim je navadno stregla Francésketa.

m Himen. 8. t. m. se je v tukajšnji stolnici poročil g. Oton Muk z gospodično Aranka Pič. Častitamo.

m Oseba vest. Nadzornik detektivov g. Janko Goršič je glasom odloka ministrstva notranjih zadev z dne 9. oktobra 1925 imenovan uradnikom 3. kategorije 2. stopnje t. j. v 9. činovnem razredu s pravomočnim činom od 1. okt. 1923.

m Smrtna kosa. Danes zjutraj je nemadoma preminula gospa Katarina Kaučič, soproga tukajšnjega uglednega trgovca. Pogreb pokojnice se bo vršil v četrtek, dne 11. t. m. ob 3. uri pop. N. v m. p.

m Časten poslovilni večer g. gen. konzula dr. Beneša v Mariboru. Kakor smo že poročali, bo ljubljanski generalni konzul republike Češkoslovaške g. dr. Ot. Beneš v kratkem zapustil naše kraje in odšel na novo službeno mesto v Pragi. G. dr. Beneš si je tekom 7letnega bivanja med Slovenci pridobil pri nas obsej simpatije in posebej se velike zasluge za stike med Čehoslovaki in Slovenci. Zlasti so mu dolžne hvala Jugoslov. češkoslov. lige. Izhaj delovanje je vrsto podpiral in storil še veliko več, nego mu je veleval njegov službeni položaj. Tudi v Mariboru si je g. dr. Beneš pridobil krog prijateljev in znancev, zlasti pa v vrstah tukajšnje Jč. lige. Na smotnji seji je odbor Jč. lige sklenil, da združi z občinskim zborom, ki je napovedan na dne 20. t. m. poslovilni večer na čast g. dr. Beneša. G. generalni konzul je liri že obljubil, da se bo osebno udeležil obč. zbora. Sklep lige je treba pozdraviti. — Uverjeni smo, da bo časten večer dne 20. t. m. v Narodnem domu silajna družabna prireditelj, ki bo pokazala, da vemo ceniti prvega službenega predstavitelja bratske ČSL države, ki je tolikanj vzbal bil naš narod in bil v tako odlični meri mož na svojem mestu. Zato opozarjamo že sedaj na ta večer!

m Ruski tečaj »Ljudske univerze« se prične danes. Prva skupina, ki jo bo poučeval dr. Kotnik, ima prvo predavanje nočej od 19.15 ure do 21.15 ure in ne od 7.45 do 8.45 ure, kakor je bilo večerj napajno sporočeno. Prijave se še sprejemajo.

m Ljudska univerza. Včerajšnje predavanje g. inž. Kukoveca o Tolstoju (IV. del in zaključek) je lepo uspel. O predavanju bomo še sporočili kaj več. — V petek bo predaval znani sociolog in pravdnik g. dr. H. Tuma iz Ljubljane o izvornosti človeške družine. Na to predavanje opozarjamo kar najširše občinstvo, saj je predmet predavanja eden najzanimivejših, kar si jih lahko stavi sociolog.

m Mariborska »Straža« vprašuje v svoji 5. številki, podpisane, naj pove, kdaj in kje se je vršilo zborovanje članov Zveze kulturnih društev. Sicer je bilo to zborovanje pred 31. jan. 1926 v »Taboru« in »Jutru« ponovno naznanjeno; v »Taboru« je celo izšel pozdravni članek na dan zborovanja, ali mogoče je, da »Straža« ni dovolj stražila, kar bi ne delo časti njenemu imenu, in je vsa ta oznanila prezrla. Razposlali smo tudi vabilo na zborovanje vsem velenim društvom. »Straža« ga seveda nismo poslali iz enostavnega vzroka, ker ni čla nobenega kulturnega društva, torej tudi ne ZKD. Mogoče pa je, da se dela »Straža«

nevedno prav radi tega, ker ni dobila vabila in noče priznati zborovanja ZKD. Ali to zborovanje se je vršilo in sicer natančno ob času in v prostorih, kakor je bilo razglašeno; namreč dne 31. jan. 1926, ob 2. uri popoldne v čitalniških prostorih v Narodnem domu. O tem zborovanju je bilo izdano stvarno poročilo in natisnjeno v »Taboru« z dne 5. in v »Jutru« z dne 7. t. m. »Straža« prosimo, da svojima tovarišema »Taboru« in »Jutru« veruje, ker to poročilo odgovarja resnici. Objubljamo pa, da bomo v bodoče na zborovanja ZKD poslali vabilo tudi »Straži« in nas bo zelo veselilo, če se bo po svojem odposlancu odzvala vabilu in potem napisala v svojih stolpcih pohvalo o tem, kar je bilo dobrega in grajo o slabem. Radi tega se ne bomo nikdar jezili. Anton Skala, t. č. predsednik ZKD.

m Nova kinopodjetja v Mariboru. — Krajevna potreba menda ne sili, vendar pa se, kakor doznavamo, snujejo v Mariboru kar tri nova kinopodjetja. Studeci dobe kino v gostilni g. Senice, v novozgrajeni palači pokojinskega zavoda nameravajo tudi urediti moderni kino, a za tretjega išče podjetnik, ki ima že kongesije in vse potrebno na razpolago primerne prestore. Radovedni smo kako bo naenkrat uspevalo toliko kino podjetij.

m Prvi panchrod v Mariboru. V novoustanovljenem ladjedelniškem velepodjetju Veliki Vogrič & Komp. v Slovenski ulici v Mariboru je pravkar dovršen prvi veliki panchrod, ki bo zdržal prvič v četrtek 11. t. m. popoldan pri otroški kosturni prireditvi po parketih Götzeve dyorane. Parnik je moštversko delo tehničnega vodje tega domačega podjetja, ima dva dimnika, dva jambora, štiri sidra in za slučaj nesreče štiri rešilne čolne, kakor tudi vse druge najmodernejše tehnične naprave.

m Za otroško kosturno prireditev so vse predpriprave dovršene. Garderoba za nastopajočo dečo se bo nahajala v takozvani umetniški sobi odkoder ima deca direktn vzhod na določeno zbirališče v dvorani. Da se bo dalo prireditvi vselejši in živahnejši značaj, se bo prodajalo malenkostne igrarke, kakor žabice, petelinke, piščalke za ceno 1 do 3 Din. v drugem delu programa pa korandoli bo papirnate kače. Med prireditvijo, posebno pa v odmoru bo pa zabaval dečo ter ji delil sladke dobrote obilen mož zvan »Debeli četrtek«. Občinstvo se opozarja ponovno, da se bo izdalo le omejeno število vstopnic v dvorano, da bo tako preprečen vsak pritisk publike na nastopajočo dečo. Vstopnice se doka v predprodaji v papirni trgovini Zlate Bršnik na vogalu Slovenske in Gosposke ulice.

m Občni zbor Oficijskega doma. V nedeljo dne 14. t. m. se bo vršil redni občni zbor članov Oficijskega doma v prostorih uradniške menze (Kazina). Začetek točno ob 9.30 (devet in pol). Gg. rezervni oficirji, člani Oficijskega doma v Mariboru, so naprošeni, da se tega zbora polnoštevilno udeležijo.

m Tujski promet v Mariboru v I. 1925. V hotelih in prenočiščih je prenočevalo v I. 1925 15.861 naših državljanov, dočim je bilo tujih: iz Avstrije 4098, Italije 223, Nemčije 189, Čehoslovaše 234, Madžarske 63, Rumunije 6, Grčije 1, Albanije 1,

Francije 18, Švice 15, Belgije 2, Holandije 2, Anglije 6, Danske 1, Rusije 2, Poljske 7, Turčije 2, Amerike 18, Azije 4, skupno 5.219. V zasebnih stanovanjih pa je prenočevalo tu- in inozemcev 9133. — Kolikakega pomena je ravno tujski promet za posamezna mesta oziroma države nam dokazujejo kraji, ki žive izključno od dohodkov iz tujskega prometa. V Švici, ki poleg sirarstva in urarstva nima razvite nobene gospodarske panoge, ravno tujski promet pripomaga trgovinski bilanci k aktivnosti. Švica doblja od tujcev letno 350 milijonov frankov. Nižozemska 23 milijonov niz. goldinarjev. Iz naše statistike je razvidno, da je Maribor posetilo le 18 Amerikancev, dočim jih pride letno v Evropo 300.000. Samo nekaj stroški Amerikancev znašajo 30 milijonov dolarjev. L. 1924 je Francijo obiskalo 135.000 Amerikancev, a večina jih potuje v Italijo, ki ima svoj napredek po ujedinjenju zahvaliti le tujskemu prometu. Iz navedenih podatkov je razvidno, kakakega pomena je tujski promet v narodnem gospodarstvu. Toda pri nas se v merodajnih krogih to dejstvo premalo, oziroma prav nič ne upošteva. Radi tega je tujski promet v naših najlepših krajih, ki jim v svetu ni primere, jako neznaten in se, dokler bo vladalo tako nerazumevanje, sploh ne bo dvignil.

m Obrtno gibanje v Mariboru v mesecu decembru (1925). V mesecu decembru 1925 so bile v Mariboru prijavljene sledeče obrti: 1. Tomovič Mate, Slovenska ul. 6, izdelovanje in prodaja turškega meda, kanditov in sladoleda. 2. Rado Meznarič, Glavni trg 21, prazarna kava. 3. »Gifoka« d. z o. z. Meljska c. 56, izdelovanje in prodaja kemično-tehničnih, kosmetičnih izdelkov; objavljeni pa bili: 1. Tomovič Mate, Dvorska u. 6, izdelovanje in prodaja turškega meda. 2. Meznarič in Požar, Glavni trg št. 21, prazarna kava.

m Gibanje nalezljivih bolezní v Mariboru. Mestni fizikat zaznamuje za teden od 1. do 7. t. m. 1 obolenje za tifusom, 8 za škrlatinko, 1 za davico, 3 za ošpicami in 1 za šenom.

m S sejmšča. Na svinjski sejmu v Mariboru dne 5. febr. se je pripeljalo 89 svinj, in 4 koze. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5-6 tednov stari 125-150 Din. 7-9 tednov stari 225-250 Din. 3-4 mesece stari 350-380 Din. 5-7 mesecev stari 400-450 Din. 8-10 mesecev stari 550-650 Din. 1 leto stari 1500-1600 Din. 1 kg žive teže 10.50-12.50 Din. 1 kg mrtve teže 15-17 Din. Prodalo se je 62 komadov.

m Ravnateljstvu Klub-hara se je posrečilo pridobiti si prvovrstni, velenemski varieté-program. V tem prodajali univerzalna umetnica Porosi z množini slikarji iz Krp, potem igre indijskih fakirjev, človek ali stroj, drasura psov in čisto nove čarovnije. Mična Egipčanka, Juristovska nastopa v izvornih egiptovskih plesnih scenah. Ljubitelje petja zadovoljuje najboljši glasbeni fenomen Fleurette in mična subreta Jony Körner, za glasbo skrbí pa neumorni pianist Winterhalter. V četrtek je reulette — plesna igra, kaere se udeležijo izbrana mariborska družba.

Naznanja se mala sprememba v pustnem programu Velike kavarne in sicer bo v torek 9. umetniški, v četrtek 11. pa operni večer. V soboto je plesni vengion, serpentinska bitka in druge zabave. Za pustni torek se pripravila velika rožna veselica in »Ena noč na jugu«.

276

Lahka, podobna senci, je stregla in hodila med njimi, zaprtih ust in ugaslega pogleda. Tujka...

V resnici je živila dvojje življenje. — Tako kot vedno, že iz mladih dni. Nihče ni nikdar vedel, kako raznotere slike se pač vrste v notranjosti njenih možganov. Bile so njeno edino premoženje; molčala je, da ji ga ne ukradejo. Prisiljena, poročiti se s človekom, ki ga ni marala, mu je dajala zgolj telo in še tega z muko, ki jo je povzročal gnus in ki ni zmanjšala nezadovoljstva in odnosti, marveč ga je še povečavala. Ostala je sužnja svoje duše, ki je bila zaprta v njej kot voda v globokem vodnjaku.

Pričela je sanjati prijetne sanje. — Kakšne? ... da ne bi trpela, ker je morala gledati sovražno obraz svoje matere, se ji je nekakega dne zazdelo, kljub temu, da je bila že odrasla dekle, da ne stoji pred njo mati, ampak Mati božja kakršna je naslikana v cerkvi nad oltarjem. Videla jo je neprestano. — Kakšne sanje je torej sanjala? ... Sanje polne halucinacij, neresnate ... Njen mož bi lahko izginil. Zakaj ne? ... Slučaj ve, kaj dela. Kakor se je pojavil v njenem življenju, četudi ga njeno srce ni iskalo, tako tudi lahko izgine.

Kako? ... Tega ni vedela. Njena bolna domišljija si ni upala razmišljati tako daleč. Uživala je v mislih, da se ta potni, zasopli človek ne bo več pojavil

na pragu hišnih vrat. Vse ostalo je bila tajnost in mrak.

Dve obupani ženi sta jokali v tišini dan in noč: Giovana Larichi, katere so prog je pred leti odšel v Kanado in se ni nikdar več oglasil in Marija Baika, zidarjeva vdova čije mož si je pri padcu raz oder pri neki novi stavbi zlomil tilnik ... Bi li jokala ona? ... Bog varuj. Ona ni poznala svojega moža. Kdo je ta človek? ...

Lahko jo je zmerjal, tepel ali gladil. Lahko se je približal njenim ustom, da je čutila vinski vonj. Nič, nič! Bil ji je tuj. Opazovala in gledala ga je, včasih z nemim začudenjem. In takrat se ji je zazdelo da je to tujec, ki bo v naslednjem trenutku zavljal za vogel prve ulice in se ne bo vrnil več.

Izginiti: ne umreti. Kaj je smrt? Bala se je smrti. Nikdar ni imela toliko poguma, da bi zavila vrat kokoši: samo da je videla kri, že so jo popadli krči ... In potem ... Izginjenje nekakega se ne pomeni njegovo smrt ... Bog, kako so se ji utrujali možgani, naprežajo se v teh mislih! ...

Samo da ji ne bi bilo treba trpeti v bližini zoprnega moža, da ne bi čutila njegovega zepaha po masti in vinu, da ne bi poslušala njegovih zapovedi, da bi jo njegova roka ne gladila, da ne bi slišala njegovega hrkanja in pljuvanja

in vsega ostalega, kar jo je motilo in žalilo! Da bi izginil!

Noč preživeta s tem čudakom! ... Njegovo telo je zavzelo tričetrt postelje, dočim se je ona, Francésketa, stiskala tesno k robu, v strahu, da ne pada na tla! ... A njegovo smrtnanje v dveh tonih — hrpavo in piskajoče — ji je šlo na živce; zdelo se ji je kakor bi ji kdo zabijal žebelje v glavo! ... Trudila se je, da bi ga prestihala in skrivala glavo pod odejo, da bi zaspala. Toda ni mogla, ni mogla. Nespanje jo je mučil in ubijal. Slabota je vedno bolj in bolj.

Nekakega večera, ko se je, kakor ponavadi vrnil domov malce vinjen, jo je zalotil v sobi, kjer je sedela in se ukvarjala z nekakim vezivom. Komaj ga je zagledala, je odeskočila kakor bi jo zbolel z nožem, prevrnila stol; lica so ji prebledela in izgovarjala je nerazumljive besede brez zveze.

Drugič tudi: pričela je klicati na pomoč na vse grlo. Cvilila je in stokala, a on je ni mogel pomiriti.

— Francésketa! Kaj ti je, ubožica moja! Jaz sem. Ne boj se. Jaz sem, tvoj mož.

Toda ona je kričala naprej, jokala je in klicala na pomoč.

Zbralo se je mnogo ljudi: poklican je bil zdravnik. Oddali so jo v bolnico, a

Sokolstvo

o Sokolsko društvo na Pragerskem priredi dne 14. t. m. ob 20. uri v kolodvorski restavraciji sokolsko maskerado, na katero ljudno vabi vse znanke in somišljenike. Godba ciganska. Maske dobrodošle!

Janko Arnuš:

Haydn: „Letni časi“

1. Pomlad.

V pravo pojmovanje velikega Haydnovega Oratorija se nam zdi najbolj uместno, da seznanimo obiskovalce Matičnega koncerta z njegovo vsebino in mislimi, ki so vodile nesmrtnega mojstra pri ustvarjanju te epohalne kompozicije. Skladba ima štiri glavne dele: Pomlad, poletje, jesen in zimo. Glavni nosilci vsebine so: najemnik Simon (bas) njegova žena Ivanka (sopran), in mlad kmetič fant Luka (tenor); kmetiško ljudstvo, lovci in otroke predstavlja mešani zbor. Ljubiteljem solospjevov kakor tudi mnogim zborov se obeta na tem koncertu najvišji užitek. Haydn je skrbel za vse.

Oratorij se začne z vrgredjo. Hudo in ostro zimo in njen prihod v pomladansko življenje je komponist orisal v par markantnih taktih. Torej veter pobija svojega mrzlega tovariša. Najemnik Simon z očividnim veseljem opazuje izid tega boja in kako naj izraža svoja srčna čutila, če ne z veselo pesmijo? Zima beži, lahni vetriči ki ga markira božansko lepo pešje ženskega zbora, naznanja novo življenje: zelena, cvetoča pomlad se je oglasila v naravi. Iz zimskega spanja jo je zbudilo žarko sonce; v veličastnem zboru povečujejo kmetje budilca narave: „Čui nas pomlad...!“ Novo življenje je vrvi v naravi, kmetič gre zopet za svojim delom ki ga Simon opera v glavni sciji.

Za pluzem živali (flavij) Simon in v umirjenih korakih meje zruje v naravo matere zemlje. Delo je izvršeno, zemlja je sprejela zrnje v svoje naročje, kmetič je opravi svojo dolžnost. Vse drugo je v božjih rokah. Narava naj domnože setev, „...“ a prazno je delo brez sreče z nebes... zato prosi Luka božjega blagoslova na polje in livade. Tudi ljudstvo obrača svoje oči proti nebu in v čisto cerkvenem tonu prosijo zbor: „Daj nam milost, milo nebo...!“ dež in solnce, da bogata žetev bo! Molitev je uslišana in Ivan pozdravlja v zboru kmetiške mladine: „O kak ljubek naš pogled je na ta božji svet!“

Vse je v zelenju, vse v cvetju, jasnje ta skakljajo po travnikih, ribice švirgajo v čistem potoku, v gozdu slišimo krančev, žabele in fufkanje drobnih ptic, vse živi in vse se giblje, vse...!

Prekipevala se srca se dviga proti nebeskemu svodu in v veličastni furi „Slava hvala Tebi bože konča prvi del „Letnih časov“, pomlad.

Sokolska maskerada

13. februarja 1926

Narodni dom

iz bolnice v ambulanco. Tu ni več prišla k sebi.

Mirna je. Ravnodušna nasproti vsemu in vsakemu, sedi v kotu in plete sivo nogavico; ko jo konča, jo zopet para in spet na novo plete. Neprestano se smeje, toda tiho, sama v sebi. Pogled ima obrpel kakor da vidi prijetne sanje, ki so znane samo njej.

Dvakrat je nastopila križ; jokala je in kričala. To je bilo takrat, ko jo je obiskal rdečelčni in obilni Bernardone. Zdravniki so opazili, kaj je temu vzrok in so ga zaprosili, naj ji priznase in naj je ne vznemirja.

On, mogoče, ni niti zahteval kaj drugega: odšel ni več prihajal. Izginil je iz njenih misli in ostal pozabljen.

Pripeljal si je v hišo lepo služkinjo, ne preveč mlado, toda žensko vroče krvi in dovelj strastno, jasnih in veselih lic, zdravo kakor dren; z eno besedo — krotko živalico, ki mu je bila potrebna kakor pri večerji ali obedu hokal barberskega vina. In oba živita srečno.

—□—

Igor Vidic:

Povest o moralinu

Sedela sva v obokani kleti starodavnega samostana, pater kletar, vesel, dobrodušen starec, ter jaz, todaj še mlad

Elektrifikacija Studencev

(Dopis).

V Studencih niso nikdar zaželeli. Preje so godenjali, ker niso imeli električne luči. Sedaj jo sicer imajo, a jim zopet ni prav. Za časa hišnih napeljav je povzročila mnogim strankam veliko nevolje neka mariborska inštalacijska tvrdka, ki niso sicer lepo slovensko ime, a njeni uslužbeni po večini ne znajo, ali pa nečejo znati slovenskega jezika. In tako vsi od zadnjega nalučbenca pa gori do gospoda ravnatelja namškutarijo, da je veselje. Ne, pa to Studencev ni prav nič jezilo. Saj se danes mnogi izmed njih mislijo, da so kje v rajku, ne pa v Jugoslaviji.

Za take malekosti se seveda nihče ne zmeni in seveda tudi delavci ne. Pač pa takoj občini, če gre za njegov žep. Zato jih je nemalo jezilo, ko so gledali, da se je delalo po večini kar tja v en dan brez pravega načrta in razdelitve dela. Uslužbeni se tvrdke so tu malo pobrskali, pa pustili več ur, ali pa tudi dni, ter šli zopet drugam. Zdal jim je zmajkalo materijala, drugič zopet orožja in tekali so od partije do partije ter iskali zdaj to, zdaj ono, če slučajno ni imel dotičnega orožja pri rokah lični gospodar. Vrh vsega tega so bili ti možakarji precej navdušeni in zadovoljni, česar tudi naveden delavec ali pa njegova žena ne prenašala rada. Tako se je zgubil po nepotrebnem čas, čas je pa denar, posebno v tem slučaju, ko se je računalo na ure in se jih je moralo tudi plačati. Uslužbeni seveda niso bili nezadovoljni, da je tako večkrat docela neupravičeno naraslo število ur, in podjetje tudi ne. Nezadovoljni so pa tisti, kateri so morali, ali pa še bodo morali te zgrubljene ure poplačati precej drago.

Komaj so pa Studencev malo pozabili in nato drugo neprilicnost, pa jih je doletelo drugo neprijetno presenečenje. Mestno električno podjetje jim je namreč dostavilo te dni račune za hišne prikllope. In ti računi so povprečno za sto procentov višji, kakor se je praje splošno govorilo in pričakovalo. Ker je v Studencih precej razvit socializem, zato ni čuda, da je bil marsikdo ogorčen, ko je dobil v roke razmeroma visok račun. Ker je večina zaposlena v delavnici, zato se precej dobro spozna na kakovost materijala in na ceno. Vse to primerjajo, malo je glavo in marsikaka številka jim nikakor neče v glavo. Se manj pa pojmujejo kot socialisti kako more podjetje zaračunati monterja katerega plača za normalno delavno uro 6 Din — delodajalec še enkrat višje t. j. 12 Din. Tudi z 2% za bolniško blaginjo in obrabo orožja niso zadovoljni.

Mislamo, da je v interesu podjetja samega, če vzamirjenim Studencem pojasni, odkod izvirajo ti poviški in pribitki.

Za vse te drage poprilike pa nosi seveda največ odgovornosti občinski odbor Studenci. Ta bi bil moral kot čuvaj koristiti svojih občanov skleniti v vsako tvrdko primeren dogovor. Obtem pa bi bil moral vsa ta dela vsaj nekoliko nadzorovati in kontrolirati po svojih organih. Če pa že ni storil ne enega, ne drugega, bi bil moral hišne gospodarje in najemnike primerno opozoriti, da bi se vsako moral čuvati sam nepotrebnih izdatkov. To je najmanj in samoposobi umevno. Zdi se pa, da se je vse to opu-

dijak. Skozi zabreženo okno je sipalo solnce zadnje zlate pramene, v časih pa se je iskalo zlahtno, staro vino. Zunaj je dehtela zemlja v pomladnem razkošju, tihi samostanski vrt je sanjal tja čez Donavo...

Človek bi obupal, če pomisli, da živijo še dandanes ljudje, ki vidijo le sence in blato, črva v vsakem cvetu, madež na vsakem človeku. To farizejstvo, ki se odava v plaši takezvana „moral“ je pač najograbnejši, najgrši greh! sem vzkliknil ogorčen. Debatirala sva o umetnosti, o gledališču, ter o problemih moderne inscenacije.

Res je to, je pokimal zamišljeno pater, in poslušaj fant: svetla duša vidi svetlo, črna vse črno. Prav ni ne eno, ne drugo, kajti na svetu je solnce in senca. Pač pa stoji idealist visoko nad cinikom, ki le podira in ruši, ne da bi gradil. Kar se pa tiče one laži-moral, poslušaj staro bajko, ki je še danes poučna.

Dvignil je časo proti solncu, da je zablestela zlata tekočina, počasi izpil ter pričel.

Živela je nekoč mati s sinom, globoko v zatišju temnega gozda. Ko je minil čas ter mladenič dorasel, se je napotila skrbna majka k slovitemu puščavniku, da ga povpraša za svet. Puščavnik ji je izročil steklenico, napolnjeno s črno tekočino ter dejal: „Ko pojde Tvoj sinko v svet, naj vzame se-

Z dežele

stilo, in zdaj se bridko maščuje. In tako pojde marsikak težko prislužen stotak in tisočak docela po nepotrebnem iz Studencev. Mesto, da je g. župan dajal tvrdkam, katerih solidnosti niti poznal ni, priporočila in s tem tvrdki koristil, odjemalcem pa škodil, naj bi se bil rajše malo bolj pobrigal za stvarne pogodbe in dogovore. Kakor se vidi sedaj, so občinski možje kaj slabo čuvali koristi svojih občanov. Zato je docela razumljivo, da se je za in ogorčenost obrača tudi proti njim in ne v najmanjši meri.

—□—

Vinski sejem v St. Ilju v Slov. gor.

Od razstavnega odbora v St. Ilju smo prejeli: Interesantom se daje naznanje, da priredijo Kmetijske podružnice v okolici St. Ilja definitivno 22. marca vinsko razstavo združeno z vinskim sejmom v veliki dvorani gostilničarja gosp. Dimnika pri kolodvoru v Stribovcu. Do 20. februarja se naj oglasijo pri svojih podružničnih načelnikih tisti vinogradniki, ki želijo, da se njihova vina razstavijo na sejmu. Razstava obeta biti ena največjih v Sloveniji. Razstavila se bodo vina, ki sicer nimajo pred svetom imena, pa prekašajo po kakovosti tudi Ljutomerčana. To so posebna izborna vina iz Vajrna (Jarenina), iz Svečine, iz Stare gore, Kresnice i. t. d. Računamo na 300 razstavljalcev. Nemški Avstrijci so že priglasiili udeležbo.

—□—

Iz Razvanja. (Strašna smrt). V Razvanju pri Mariboru je minulo soboto zadela dekle St. strašna neugoda. Vnela se ji je obleka, ki je gorela s plamenom. Vso opečeno so prepeljali v javno državno bolnico v Maribor, kjer je od bolečin v blaznem kričanju kmalu izdihnila. Zdravnika in usmiljene sestre, ki so v svojem požrtvovalnem poklicu vajene zdihovanja in stokanja trpečih bolnikov, je ta izredni slučaj globoko ganil. Z ognjem in pri ognju največjo previdnost!

Ljutomer. V nedeljo 31. jan. nam je nudila naša 38letna Čitalnica poučno predavanje. Solski nadzornik g. Karbaš je govoril o zelo aktualnem predmetu, o moderni otroški vzgoji. Udeležba je bila zelo pišla kar je graje vredno, če pomislimo, da Ljutomeržani ne uvažujejo smotrenega dela naših šolnikov. — Upajmo, da bo v bodoče več zanimanja za naš predavanja, da ne bo treba pisati o vzrokih naše mladoščnosti. G. predavatelju pa izrekamo vsi navzoči najiskrenejšo zahvalo s prošnjo, da nadaljuje svoje vzgojno delo.

Ptuj. „Jadranska straža“, podružnica v Ptuj naznanja, da se vrši njen II. redni občni zbor v nedeljo dne 21. febr. 1926 v dvorani mestnega magistrata ob 10. uri dopoldne. Ako ob določenem uri ni zadostnega števila navzočih, se vrši občni zbor pol ure pozneje ob vsaki udeležbi članstva. Članstvo se vlinudno prosi, da se občnega zbora polnoštevilno udeleži.

Podpirajte Jug. Matico!

proti luči ter zamajal s sivo glavo.

boj ta dragoceni eliksir. Zabiči mu: Vsako stvar, katero bo srečal na poti življenja naj preizkusi s to tekočino. Če bo požrela, je stvar peklá, če ostane čista in svetla, je dar nebes. Zahvalila ga je majka ter izročila dragoceni dar sinu, obenem s svojim blagoslovom.

Sin je vestno vpošteval materino naročilo, a zapasil je, da so zvenele vse rože, počrnele vse cvetne boke, posušilo se vse cvetoče drevje, kadar jih je preizkušal s čarovno tekočino. Privadil se je dejstva, da je vsa lepota na zemlji stvar peklá in greha.

V življenju je srečal devojko, ki mu je omamila mlado, breptenče srce. Okitil jo je z rožami svojih sanj. In tu je pozabil na eliksir, v njenih očeh je bral pesem sreče in lepote, ovito s čarom njenih svetlobnih las. In zakraljevala mu je srce Vila Jasnovlase.

Nekoč, ko je svet še sanjal o čudežni lepoti majske noči, se je spomnil materinega naročila. Previdno se je sklonil nad spečo devojko ter izpustil kapljico črne tekočine na njeno lice. O groza! Devojka je s krikom planila s sná, črna rana ji je kazila lepi obraz.

Mladenič je povprašal zdravnike, a nobeden ni mogel izlečiti črne rane. Ves obupan se je napotil k staremu alhimištu mu izpovedal vse ter mu pokazal steklenico.

Alhimišt jo je pazno ogledal, dvignil

Sport

: Redni letni občni zbor ISSK Maribor se bo vršil dne 21. t. m. ob 9. uri v gostilni Pečnik, Rotovski trg.

Kino

„APOLO KINO.“

predvaja krasen film „Kralj nočnega Pariza“. V šestih dolgih dejanjih nam nudi senzacionalno vsebino z Lucianom Albertinijem v glavni uloži.

„GRAJSKI KINO.“

predvaja do 14. februarja drugi del veličastnega filma „Quo vadis?“ v katerem nastopajo samo prvovrstni igralci. Zgodovinski film, katerega vsebinsko in po močenoosti ušlov ne prekaša noben soroden proizvod je vzor filmske proizvodnje, ki je pod režijo samega d' Annunzia dosegla višek in zasluži obilo priznanja.

Skavti — skrbnim očetom!

Popolnoma prav! Namen skavtizma je predvsem: pomagati domu in šoli, učiteljem in staršem pri vzgajanju mladine, zato zahtevamo od vsakega novince dovoljenje staršev in zato je prva stvar novega člana, da obljubi izpolnjevanje vseh svojih dolžnosti napram Bogu, domovini in državnemu poglavarju.

Ena največjih dolžnosti napram domovini pa je pridnost in delavnost, ne samo v organizaciji temveč tudi in to predvsem: v šoli in doma.

Šesti zakon se glasi: Skavt je poslušan! Ne samo napram predstojalcem v organizaciji, temveč tudi in to še bolj, napram svojim vzgojiteljem, profesorjem in staršem.

Peta točka izpita za II. red zahteva dobesedno: Skavt mora imeti v šoli prav lepo, od vodnika, čelovodje in staršev na potrdilo o vzornem vedenju. (Torej zopet šola, organizacija in dom!)

V Ljubljani se vsako tromesečje pregleduje izpričevala: očitni lenuhi se nemudoma izključijo.

Ako bodo imeli starši še kakšne pomisleke proti organizaciji zaradi grehov poedincev, naj se najprej informirajo, če so tisti prestopki v skladu z zakoni in pravili društva. — Uverjeni smo, da ne bodo našli niti enega slučajja, kjer bi mladina zaradi skavtizma nazadovale, dasi bi se povsem točno držala njegovih zahtev in zakonov.

Nekaj drugega pa je, če mladina ne vrši svojih dolžnosti in ne hodi po poti, ki jo je začrtal skavtizem.

Tedaj ni kriv skavtizem temveč tisti poedinci. Vzgojitelji bodo storili le svojo dolžnost, naši organizaciji pa neizmerno koristili, ako bodo take inčaje pravočasno in z navedbo konkretnih slučajev javili na naslov:

Zupa slovenskih skavtov, Ljubljana, poštni predal.

To bo lepša in dostojnejša pot, ki bo dosegla mnogo več, nego je blatenje tako idealnega pokreta, kakor je baš skavtizem.

Za župni stan: Bengenvan, načelnik. Pavel Kunaver, starešina.

